

розвитку підприємства відноситься до стратегічного та тактичного рівнів планування. На сьогоднішній день більшість суб'єктів малого підприємництва характеризуються незадовільним фінансово-господарським становищем, пов'язаним у т. ч. або з відсутністю, або з неефективністю реалізованих систем обліку, аналізу та планування діяльності. За таких обставин реалізації стратегічних завдань суб'єктів малого підприємства повинен передувати оперативний етап його фінансового «оздоровлення».

Як правило, критичними областями оперативного управління розвитком вітчизняних підприємств є системи управління поточними витратами і оборотними активами. Таким чином, модель трирівневої системи планування розвитку суб'єктів малого підприємництва буде включати всі три рівня планування (див. вище рис. 1).

Таким чином, оптимізація та збалансування темпів економічного розвитку суб'єктів малого підприємництва можливі через відповідні системи планування. Адже, планування і аналіз є найважливішими функціями управління, ефективно виконання яких сприяє розвитку суб'єктів малого підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Гвініашвілі Т. З. Науково-методичний підхід до оцінювання ефективності системи стратегічного планування на підприємствах металургійної галузі / Т. З. Гвініашвілі, Ю. О. Буцак // Управління розвитком. ХНЕУ ім. С. Кузнеця. – Х., 2017. – № 3-4. – С. 41–47.

К. е. н. Гвініашвілі Т. З., Клименко А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В процесі розвитку сучасного ринку ми бачимо, що добробут підприємства прямо залежить від результатів інноваційно-інвестиційної діяльності та науково-технічного розвитку, що є важливим фактором конкурентоспроможності підприємств. Сьогодні ринки відрізняються динамікою і високим ступенем насиченості.

Інновації та інвестиції – це дві компоненти одного об’єднання. Однією з найважливіших особливостей стану ринку є постійне збільшення ролі інновацій та інвестицій для успіху підприємства. Для забезпечення економічного зростання і науково-технічного розвитку підприємства необхідно створити ефективний механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю (як підсистемою).

Механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю буде успішним тільки в тому випадку, якщо це забезпечить стабільний розвиток підприємства в динамічно зміненому економічному середовищі. Механізм контролю можна розглядати з кількох сторін [1]:

- з організаційної точки зору, що забезпечує баланс між різними видами діяльності;
- з економічної точки зору, як поліпшення економічного середовища розвитку господарської діяльності;
- з науково-технічної точки зору, як вибір пріоритетних та перспективних напрямків розвитку підприємства.

Механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю – це цілеспрямована система діяльності, яка дає можливість вивчати інноваційні ідеї, інвестиційні можливості та взаємодію всіх учасників інноваційно-інвестиційної діяльності.

Для дослідження механізму управління інноваційною та інвестиційною активністю на підприємстві було узагальнено його складові, які представлено на рис. 1.

Ефективність цього механізму на рівні підприємства – це зростання чистого прибутку, продуктивності, а також покращення показників наступних систем: організаційної, економічної, науково-технічної, соціальної, екологічної та ін. Механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю підприємства це система, що складається з взаємозалежних компонентів (організаційних, економічних та науково-технічних), кожен з яких сприяє функціонуванню інших компонентів.

Рис. 1. Складові механізму управління інноваційної та інвестиційної активності підприємства

На підприємстві створюється організаційний механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю, який включає в себе комплекс елементів виробничого процесу (праця, засоби праці, об'єкти праці, інформація), а також набір законів і процедур, що регулюють взаємодію і стимулювання інноваційної та інвестиційної діяльності організаційної системи. Цей механізм спрямований на розвиток виробничих відносин на підприємстві. Рушійні сили організаційної діяльності виражаються в порядку здійснення управлінських функцій [1].

Економічний механізм управління – це сукупність принципів, важелів та методів управління економічними процесами та економічними об'єктами на основі системи економічних законів, принципів та методів управління, які дозволять створювати реальні можливості та інвестиційне середовище, а також стимулювати ринок інвестицій, що призводить до позитивних економічних результатів. Це може включати фінансові ресурси, певний потенціал, джерела надходжень, об'єкти матеріальних ресурсів, здійснення рухів та накопичення інвестицій тощо. Економічний механізм управління повинен забезпечити зовнішній зв'язок компанії та створення сприятливих умов для отримання прибутку.

Механізм технічного та наукового управління – це процес, який об'єднує науку, технологію та виробництво, визначає зміст, порядок розробки та реалізації будь-яких видів робіт у сфері людської діяльності. Посиланням цього процесу є науково-технічні знання, виробнича експертиза та робоча сила. Тільки

накопичення науково-технічних знань, досвід виробництва та робочої сили призводить до створення інновації. Сили науково-технічної діяльності – це знання, оскільки розвиток підприємництва та ринкових інновацій формує науково-технічний механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю, ефективність якої залежить від науково-технічних розробок [1].

Механізм управління інноваційною та інвестиційною активністю, спрямований на максимізацію прибутку підприємства, що є передумовою підприємницької діяльності. Це допомагає виконувати певні завдання та забезпечує досягнення цілей. Механізм управління починається з моменту формування управлінських рішень. Складові елементи механізму управління є складною категорією, що має власну внутрішню структуру та індивідуальні властивості, але є взаємодоповнюючими один одного, та працюють як структурна одиниця.

Список використаних джерел:

1. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili // Economic annals-XXI. – 2017. – №165 (5-6). – P. 80–83.
2. Крупский А. П. Подходы к потребности предприятия во внедрении инноваций / А. П. Крупский, Т. В. Гринько // Economics, management, law: innovation strategy: Collection of scientific articles. – China, Zhengzhou: Henan Science and Technology Press. – 2016. – P. 109–115.

К. е. н. Гвініашвілі Т. З., Кобилянська К. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ**

Перехід до інноваційної парадигми розвитку світової економіки ставить питання підвищення ефективності роботи підприємства як основного суб'єкта господарювання крізь призму управління інноваціями та механізмом їх впливу на економічні результати діяльності. У фокусі такого переходу реалізація